

Iets over *Ostrea edulis* Linné, var. *lamellosa* Brocchi 1814,
door

C. BRAKMAN.

Op de meeste Zeeuwsche stranden spoelen nu en dan zeer groote, sterk verweerde oesterschelpen aan. Daar Jeffrey's en Bucquoy-Dautzenberg-Dollfus en ook Dorsman als grootste afmeting ± 9 cm opgeven, terwijl de

Domburgsche exemplaren soms veel grooter zijn, komt men gemakkelijk tot de overtuiging, dat men met fossielen te doen heeft. Bij vergelijking met fossiele boorschelpen blijkt evenwel, dat men in de meeste gevallen een recent exemplaar voor zich heeft, en dat dus onze literatuur over deze oestervorm aanvulling behoeft.

Reeds L a m a r c k kende deze groote oesters en beschouwde ze als een afzonderlijke soort: *Ostrea hippopus* (1819) en gaf als vindplaats Het Kanaal op. Als bijzonderheid vermeldde hij nog, dat zij minder goed verteerbaar zijn dan *Ostrea edulis*! Eenige jaren vroeger had B r o c c h i dergelijke groote oesters in de Middellandsche Zee gevonden en ze *Ostrea lamellosa* B r o c c h i genoemd (1814). Hij beschouwde ze dus ook als een afzonderlijke soort. In 1887 hebben B u c q u o y, D a u t z e n b e r g en D o l l f u s in hun *Mollusques marins du Roussillon* vastgesteld, dat de beide „soorten” identiek zijn en dat zij bovendien behooren tot de groep *Ostrea edulis* L i n n é. Zij benoemen ze daarom met den hier boven geplaatsten naam.

Door bemiddeling van den Heer S l a b b e r te Middelburg en van den havenmeester te Vere, de Heer H i r d e s, heb ik verscheidene levende exemplaren in handen gehad. De grootste levende oester, afkomstig uit het Steendiep, gelegen westwaarts van Westkapelle, had als afmetingen: hoogte 16 cm, lengte 15 cm, dikte 6 cm. In het Middelburgsche Museum bevindt zich een fossiel exemplaar uit de Pas van Terneuzen afkomstig, dat nog veel grooter is. Domburgsche strandoesters zijn soms ook grooter dan 16 cm. Als maximummaat kan ongeveer voor de hoogte 20 cm worden gerekend. B u c q u o y, D a u t z e n b e r g en D o l l f u s wijzen er nadrukkelijk op, dat de kenmerken van deze variëteit zeer vaag zijn; dit behoeft niet te verwonderen, want het is feitelijk slechts de zeer oud geworden gewone oester. Meestal leven deze groote exemplaren geïsoleerd en losliggend.

B r o w n had reeds in 1844 een juist inzicht in deze materie. Hij vermeldt Carrichfergus (Ierland) als vindplaats van *Ostrea edulis* met afmetingen van meer dan 17 cm. Volgens H a a s (Tierwelt der Nord- und Ostsee) kunnen die groote oesters ± 30 jaar oud zijn.